

MEZEI ANDRÁS VERSEI

KAHÁNA JÚLIA MONDJA

Vallatott zsidókkal telt meg
a tornaterem Tatán és már éjjel volt
mikor az édesapámat visszahozták. Én
megsimogattam arcát a sötétben és
véres lett a tenyerem. Reggel,
hogy fölébredtem üres volt újra
a fekhelye. De én nem zúgolódtam,
mert másnak nem jutott apa ennyi se.

SZELEKTÁLÁSON

„Kár annak a fiatal nőnek
a kezében a gyereket tartani!”
Kiáltották át Máriának
Treblinkában, hol ma is hallani.

IZRAEL HALÁSZJA

Aki a tengert éjjel halászta –
/ A kétezer esztendő után partot fogó
összeszaladt nép fiait, testvéreit,
mert maga is a holocaustból jött,
s fogott partot e helyen ötven éve
és túl a hatvanon ma is a hatmilliót
várja haza, mert hatalmas az ő lakása –
és olyan most – akár a háló,
mellyel a halakat kifogták
magában hever üresen
e tengerparti fövényen, bizony
megöregedett Izrael halásza.